

N:o 10.

Af herr **Petri**, angående förhöjning af tullen å förhådnings-, press- och takpapp.

Den af tyska riksdagen antagna nya tulltariffen kommer, bland annat, att medföra betydande förhöjningar af tullsatserna för papper, hvaraf Sveriges export af denna vara på kännbaraste sätt beröres.

Exporten af papp och papper från vårt land har hittills varit ganska betydlig och ökats från c:a 36,000,000 kg. 1897 till 65,000,000 kg. 1901, hvaraf en stor del gått till Tyskland. Nu har sistnämnda land höjt tullen å denna vara från, efter olika kvaliteter, resp. 3 till 4 och från 6 till 10 pfennig pr kg., hvilka tullsatser alldeles omöjliggöra fortfarande export dit och således verka såsom importförbud.

Vid sådant förhållande måste den svenska pappersindustrien naturligtvis bemöda sig att finna nya afsättningsområden i stället för dem, som gått förlorade, och man borde väl kunna anse, att behovet i vårt eget land i första rummet skulle fyllas af svenska fabriker; men nu förhåller sig så, att dessa hafva att kämpa med en synnerligen häftig konkurrens just från Tyskland, dels i s. k. träfria papper (skrif- och postpapper m. m.), dels i byggnadspapp, särskildt s. k. takpapp och råpapp därtill, i hvilka sistnämnda kvaliteter de svenska bruken hafva en ruinerande täflan att utstå.

Sedan flere år har denna import pågått och verkat oafbrutet sjunkande priser. Hittills hafva de svenska pappersbruken sökt följa med i priset så långt det med bevarande af deras bättre och i tillverkning dyrare kvaliteter varit möjligt, men nu går det icke längre. Af bilagda tabell synes, huru importen af byggnadspapp, i tulltaxan upptagen under rubriken

»Tak-, press- och förhydningspapp», öfversvämmat vårt land och hindrat de svenska bruknen att utveckla sig så, som deras resurser eljest skulle hafva möjliggjort.

Ännu för 4 à 5 år sedan kunde byggnadspapp säljas med högst 30 à 35 % rabatt å grundpriset vid partiförsäljning, men nu har konkurrensen från importörer drifvit upp dessa rabatter till 45 à 50 % och någon möjlighet att arbeta med skälig behållning finnes ej, så länge tyska och finska tillverkare af byggnadspapp kunna, utan hinder af nu gällande tullsatser, kasta sitt tillverkningsöfverskott på vår svenska marknad. Därtill kommer, att utom den färdiggjorda takpappen äfven importeras råpapp, ungefär af sådan kvalitet, som här i landet tillverkas under namn af »grålumppapp», hvilken sedan af svenska dränkerier eller s. k. takpappersfabriker, hufvudsakligast anlagda i de sydsvenska kuststäderna, indränkas med tjärämnen, särskildt stenkolstjära från Danmark, och sedan säljes som svensk tillverkning utan att rätteligen så vara.

Konkurrensen med dessa dränkerier såväl som med den importerade dränkta pappen har också medfört minskad förbrukning och tryckta priser å svenska råvaror, såsom lump, halm, tjära m. m., och den ofta särdeles underhålliga kvaliteten hos den importerade pappen, som dock i stor skala användes af byggnadsentreprenörer, enär dess utseende i början angifver fullgod vara, hvilken dock inom kort tid visar sin rätta halt, har mångenstädes ingifvit allmänheten misstroende till all takpapp och därmed minskat användningen af detta goda och jämförelsevis billiga taktäckningsämne.

Tullen å dessa pappsorter utgår för närvarande endast med 1 öre per kg., motsvarande 5 % af varans värde efter ett genomsnittspris af 20 öre pr kg., men den utländska öfverskottsvaran, hvarå någon som helst avance knappast beräknas, säljes långt under 20, ända ned till 15 öre pr kg., så att äfven med en tull af 1 öre blir den c:a 20 % billigare än det nettopris, hvartill de svenska fabrikerna kunna komma ned, ty de måste använda dyrare råvara för att hålla sin kvalitet uppe, och arbetslönerna hafva de ej velat eller kunnat nedbringa, utan hafva de tvärtom ständigt stegrats och äro nu i allmänhet minst 10 % högre än för 5 år sedan, oaktadt priserna å fabrikatet måst reduceras så betydligt.

Jag anser därför rättvist och billigt, särskildt med hänsyn till de nya förhöjda tullsatserna i Tyskland och omöjligheten för de svenska fabrikerna att exportera byggnadspapp till andra länder, såsom Finland och Danmark, hvarifrån vi äfven hafva konkurrens att utstå, och då industrien i vårt land arbetar under ett skyddssystem, som ålägger den

Bih. till Riksd. Prot. 1903. 1 Saml. 2 Afd. 1 Band. 5 Häft. 3

betydande tullsatser för en stor del af de rekvisita, som den behöfver, t. ex. maskiner, filter, dukar m. m., att den nuvarande alldeles otillräckliga tullsatsen höjes till ett mera effektivt belopp, så att de svenska pappbruken må kunna arbeta med någon skälig behållning, utan att behöfva nedsätta den öfverlägsna kvaliteten, som hittills tillvunnit sig allmänhetens förtroende. För att nå detta mål måste tullen sättas till åtminstone 4 öre per kg., motsvarande c:a 20 % af nuvarande lägsta partipriser, och denna tullsats måste gälla såväl den färdigdränkta takpappen som den till råpapp använda grålumppappen samt för förhydningspapp, hvarå konkurrens å billigare kvaliteter egentligen eger rum från Holland och England, där halmen såsom råämne står till buds för orimligt låga priser.

På grund af hvad här anförts, tager jag mig friheten föreslå, att Riksdagen behagade besluta: att tullen å »Papp, förhydnings-, press- och tak-», höjes från 1 till 4 öre per kilo, samt, om detta bifalles, att den nya tullsatsen träder i kraft redan innevarande år vid den tid Konungen behagar bestämma.

Stockholm den 22 januari 1903.

Axel Petri.

SVERIGES
HUFVUDSAKLIGA IMPORT
af
PAPP,
FÖRHYDNING-, PRESS- och TAK-,
åren 1898—1901.

